

A k. m. term. tud. Társulat növénytani szakosztályának 1910. évi november hó 9-én tartott ülése. — Sitzung d. botan. Sektion d. Königl. Ung. Naturwiss. Gesellschaft am 9. November 1910.

1. Fehér Jenő «Pelóriás *Linaria vulgaris* előfordulása Budapesten» címmel a budai hegyek négy pontjáról közli a pelóriás *Linaria*-t. Azt a számtalan átmenetet, mely normalis zygomorphus a rendellenes actinomorphus alak között figyelt meg, annak bizonyítására hozza fel, hogy a pelóriás gyűjtoványtű a De Vries-féle mutatiós elmélet igazolására nem használható. Előadó inkább hajlandó ezt a jelenséget oekológiai viszonyokkal kapcsolatba hozni.

2. Gabnay Ferencz «Hangszarfák» címen értekezik.

3. Fucskó Mihály «Az *Atriplex-magvak* polymorphismusa és csirázóképessége» című dolgozatát adja elő. Szerző az *Atriplex*-fajok magvai polymorphismusának vizsgálata közben, melynek folyamán az *A. nitens* és az *A. hortensis*-nek egy-egy eddig ismeretlen mag-alakzatát fedezte fel, arra az eredményre jutott, hogy *Dichospermium Dum.* sectiót a magvak négyalakúsága jellemzi. CLOS (1857) az *A. hortensis*, SCHARLOCK (1873) az *A. nitens* u. n. *verticalis* magvainak kétféleségére hívta fel a figyelmet, előadó pedig rámutat arra, hogy az n. n. *horizontalis* magvak is kétfélék, amennyiben minden két csoportban egy feketeszínű kisebb és

1. Eugen Fehér spricht «Über das Vorkommen von Pelorien an *Linaria vulgaris* bei Budapest», welche er an vier Standorten des Ofner Gebirges beobachtet hat. Die zahlreichen Übergänge zwischen normalen und actinomorphen Blüten haben den Vortr. überzeugt, dass sich *Linaria vulgaris*-Pelorien nicht als Beweise der De Vries'schen Mutationstheorie verwenden lassen: er neigt vielmehr zur Ansicht, dass Pelorien mit oekologischen Faktoren in Zusammenhang zu bringen sind.

2. Franz Gabnay spricht über «Instrumentenhölzer».

3. Michael Fucskó legt eine Arbeit über den Polymorphismus und die Keimfähigkeit der *Atriplex*-Samen vor. Der Vortr. ist im Laufe der Untersuchung der Verschiedenförmigkeit der *Atriplex*-Samen, gelegentlich welcher er bei *A. nitens* und *A. hortensis* je eine bisher nicht bekannte Samenform entdeckt hat, zu dem Schlusse gekommen, dass die Section *Dichospermium Dum.* durch Vierräufigkeit der Samen charakterisiert ist. CLOS hat (1857) bei *A. hortensis*, SCHARLOCK (1873) bei *A. nitens* auf die Zweiförmigkeit der sog. «verticalen» Samen hingewiesen, der Vortr. weist nach, dass auch die sog. «horizontalen» Samen zweiförmig sind, dass

egy világos nagyobb magalak található.

Az anatomiával vizsgálat szerint a világos magvak héja minden két csoportban lágy, vékonyfalú összelapított parenchyma-sejtekből áll. A fekete-színűek maghéjának felületi rétege erősen vastagodott, fás és cutinos sejt falú pallissád-sejtekből áll, mely alatt lágyfalú összenyomott sejtek következnek.

Csirázásnál is szembe tüntő a világos és fekete magvak között levő különbség. A világos színűek gyorsan csiráznak (1—3 nap), a feketék ellenben nagyon nehézen (az 5 heti csiráztatás folyamán 12—14%). Ezeknek a typicus «keményhéjú» magvaknak csirázási idejük 12—14 órára redukálható olymódon, hogy a maghéjat tüvel átszúrva, a vizfelvételt meggyorsítjuk.

Előadó végül a különböző magvaknak oekológiai jelentőségével foglalkozik,

4. Szücs József «Tanulmányok a protoplasma permeabilitásáról» címmel ad el.

5. Paál Árpád «Teratológiai megfigyelések a Phaseoluson» címmel értekezik. A bab csiráztatása alkalmából egész sorozatát észlelte a különböző cotyledon variációknak, melyeknek számbeli viszonyait megfelelöknek találta a különböző anomaliáknak DE VRIES

also bei beiden Kategorien schwarze, kleinere und hell-färbige, grössere Samen auftreten.

Gelegentlich der anatom. Untersuchung fand er, dass bei den helleren Samen beider Kategorien die Samenschale weich und aus dünnwandigen, zusammengedrückten Parenchymzellen besteht. Bei den schwarzen Samen besteht die äussere Schichte der Samenschale aus stark verdickten, verholzten und zellwandigen Palissadenzellen, unter welchen dann zusammengedrückte Zellen mit weichen Zellwänden folgen.

Auch bei der Keimung verhalten sich diese Samen anders; die helleren keimen rasch (in 1—3 Tage), die schwarzen hingegen sehr langsam (im Laufe von 5 Wochen 12—14%). Die Keimdauer ist bei diesen typisch «hartschaligen» Samen auf 12—24 Stunden zu verringeren, wenn man die Samenschale ansticht u. so dem Wasser Zutritt verschafft. Der Vortr. bespricht zum Schluss die oekologische Bedeutung dieser verschiedenen Samen.

4 Josef Szücs hält einen Vortrag «Über die Permeabilität der Protoplasmas».

5. Árpád Paál spricht über teratologische Behandlungen bei *Phaseolus*. Er hat bei Keimversuchen eine ganze Reihe von Cotyledon-Variationen beobachtet, deren Zahlenverhältnisse jenen entsprechen, welche von DE VRIES für Anomalien festgestellt worden sind. Der Vertr. hat auch

által megállapított számarányával. Az elsődleges levelek számában is talált eltéréseket; tenyésztséi kísérletei pedig e sajátságok öröklékenységét mutatják.

Előadó az epicotyledonon, közel az elsődleges levelek bázisához, kis fonalszerű képleteit fedezett fel, melyet egy heterotacticus megjelenésű, nagyon csökevényes szárképletnek tart.

Az 1910 évi november hó 23-án tartott ülés.
(Bold. Simonkai Lajos emlékezetére.) — Sitzung am
23. November 1910. (Dem Andenken Ludw. Simonkai's
gewidmet.)

1. Tuzson János tartja az emlékbeszédet, melyben SIMONKAI egyéniséget és jelentőségét vázolja.

2. Kümmerle J. B. «Nomenclator Simonkaianus» címen összeállítja azokat a növényneveket, melyeknek SIMK. a szerzője, továbbá amelyeknek nomenclaturáját SIMK. tisztázta. Ehhez a felolvasáshoz csatlakozik SIMONKAI fontosabb munkáinak jegyzéke.

3. Jávorka Sándor «*Draba Simonkaiana*» néven egy új fajt mutat be, melyet az előadó az Erdélyi Hágasokban: a Pareng-hegységben gyűjtött. A *Leucodraba* sejtőiba tartozó új fajt legjobban hosszú bibe-szála jellemzi, melyben a *Draba Dörfleri*, *stellata* és *ossetica* fajokra emlékeztet.

4. Szabó Zoltán «*Knautia Simonkaiana*» néven bemutat-

in der Zahl der Primordialblätter Abweichungen beobachtet: Culturversuche haben die Vererbbarkeit dieser Eigenschaften bewiesen. An den Epicotyledonen hat der Vortr. nahe der Basis der Primordialblätter kleine fädliche Gebilde entdeckt, welche er als heterotactisch auftretende Caulomgebilde deutet.

1. Johann v. Tuzson hält eine Denkrede, in welcher er die Persönlichkeit und wissenschaftl. Bedeutung SIMONKAI's schildert.

2. J. B. Kümmerle legt einen «Nomenclator Simonkaianus» vor, in welchem er die Namen der von SIMK. aufgestellten Pflanzen und jener, deren Nomenelatur durch SIMK. festgestellt worden ist, alphabetisch anführt. Zum Schluss werden die wichtigeren Arbeiten desselben Autors aufgezählt.

3. Alex. Jávorka spricht über *Draba Simonkaiana*, eine neue Art, welche er in den Siebenbürger Karpathen (im Pareng-Gebirge) entdeckt hat. Sie gehört in die Section *Leucodraba* und ist durch einen auffallend langen Griffel, welcher an jenen der *D. Dörfleri*, *stellata* und *ossetica* erinnert, gekennzeichnet.

4. Zoltán Szabó legt eine *Knautia Simonkaiana* vor,

tott egy növénypéldányt, melyet SIMK. 1883 aug. 29-én a Királykön gyűjtött s amely SIMONKAI és SZABÓ vizsgálatai szerint *K. silvatica* és *longifolia* kereszteződéséből származott. A két szilő és azok alakjainak részletes ismertetése után előadó megállapítja, hogy a két faj földrajzi elterjedésének érintkezési pontjain kereszteződik: a keverékfaj úgy az egyik, mint a másik szilőfaj jellemvonásait érintetlenül megőrzi, de közepe vonásokat is mutat, mindenazonáltal azonban megkülönböztethető azoktól az alakoktól, amelyek a convergens fejlődés folytán a *K. silvatica* alakkörében a *K. longifolia*-hoz hasonlóan alakulnak át.

ő. Tuzson J. «Magyarorság növényföldrajzi beosztását» ismerteti SIMONKAI hagyatékából való térkép alapján.

welche Simonkai am 29. Aug. 1883 auf dem Királykő (Königstein) in Siebenbürgen entdeckt hat; sie ist nach den Untersuchungen SIMK.'s und SZABÓ's aus einer Kreuzung von *K. silvatica* mit *K. longifolia* hervorgegangen. Nach eingehender Schilderung der Eltern u. deren Formen konstatiert der Vortr. dass diese 2 Arten an den Berührungs punkten ihrer geogr. Verbreitung Bastarde bilden, welche sowohl Merkmale der einen und der anderen Stammart als intermediäre Eigenschaften aufweisen. Sie sind trotzdem von Formen zu unterscheiden, welche im Formenkreise der *K. silvatica* auftreten und welche als Convergenzerscheinungen zu *K. longifolia* hinneigen.

5. Joh. v. Tuzson bespricht die pflanzengeographische Einteilung Ungarns auf Grund einer im Nachlasse SIMONKAI's gefundenen Landkarte. L.

Gyűjtemények. — Sammlungen.

Musci europaei exsiccati. Die Laubmose Europas unter Mitwirkung namhafter Bryologen und Floristen herausgegeben von ERNST BAUER. Serie 13. Nr. 601—650, Serie 14. No. 651—700. Prag, am 1. Juli 1910. Selbstverlag des Herausgebers.

Eme pompás gyűjtemény újabbi két seriese is igen sok értékes anyagot tartalmaz. Mivel általában a Musc. eur. exsicc. a legnehezebben meg határozható fajokon kívül igen sok újat tartalmaz, s minden egyes kritikusabb példánya a legelsőrangú specialis bryologus kezén megy át, több, mint

Es sind unlängst wieder zwei neue Serien dieser wertvollen Sammlung erschienen. Die Musc. eur. exsicc. enthalten nebst den kritishesten Arten sehr viele Novitäten, von welchen alle von bekannten Spezialisten untersucht worden sind. So bildet diese Sammlung, ein unentbehrliches

gyűjtemény: nélkülözhetetlen forrása minden egyes bryologusnak, amely igen nagy értékéhez és becséhez képest esinos külsőben jelentve meg, mérsékelt árú.

A most schedaival együtt megjelenő seriesek a következő új alakokat tartalmazzák:

Series 13.: 608. *Anomodon attenuatus* (SCHREB.) STÜBEN. f. stricta LOITLESBERGER: «Eine mir fremdartige, durch Starrheit und das Fehlen peitschenförmiger Sekundärtriebe auffallende Form» (Oesterr. Küstenland, Panowitzer Wald bei Görz, leg. LOITLESBERGER). — 615. *Anomodon viticulosus* (L.) HOOK. et TAYL. u. f. mollis BAUER: «Forma mollis, ramulis siccitate plus minusve curvatis» (Russland, Moskau, Wald von Kunzowo, leg. K. L. HEYDEN). — 616. *Anomodon viticulosus* u. f. stricta BAUER: «Forma ramulis elongatis, siccitate strictis» (Italien, Prov. Como, Stravelle nächst Torno am Lago di Como, leg. F. A. ARTARIA). — 630. *Amblystegium auriculatum* BRYHN n. sp., partim c. fret. «Steht dem *Campylium polygamum* mindestens sehr nahe. Bis jetzt finde ich keinen besonderen Unterschied zwischen Beiden» LOESKE 1910. (Norwegen, Hönefoss leg. N. BRYHN). — 635. *Calliergon cordifolium* (HEDW.) KINDB. var. intermedium MKM. in herb., ster.: «Bildet durch die stark entwickelten, aber nicht ganz scharf abgegrenzten, sondern allmählich in die angrenzenden Zellen übergehenden Blattflügelzellen den Uebergang zu *Hypnum Richardsouii*. Im Habitus und in der Färbung gleicht sie der letzteren Art.» MKM. in in lit. (Böhmen, Erzgebirge, leg. MÖNKEMEYER). — 644. *Hygrohypnum ochraceum* (PURN.) LOESKE var. complanatum MILDE fo. latifolia ROTH, ster. «Mit schwach differenzierten Blattflügeln, von der f. normalis nur wenig verschieden». DR. G. ROTH in scheda (Böhmen, Eichwald bei Teplitz, leg. G. VON BOCK). — 645. *Hygrohypnum ochraceum* (PURN.) LOESKE v. filescens LOESKE in lit., ster. «Forma filescens, foliorum apicibus valde brevibus» (Böhmen, Hohenfurth, Bächlein beim Jägerhaus, leg. BAUER). — 646. *Hygrohypnum ochraceum* f. laxior LOESKE in lit., ster.: «Forma laxior, foliis plus minusve secundis.» LOESKE 1910. (Böhmen: An Steinen im «Weisswasser» bei der Wiesenbaude leg. E. PRAGER).

Series 14.: 662. *Campylium helodes* (SPR.) BROTH. fo. tenuis LOESKE in lit., ster.: «Forma tenuis, filescens, nervis non nunquam excurrentibus» LOESKE 1910. (Brandenburg, Triglitz, in der Prignitz, leg. O. JAAP.)

Hilfsmittel für jeden Bryologen, welche in An betracht seines Wertes und der schönen praktischen Ausstattung billig zu nennen ist.

Die unlängst erschienenen Serien enthalten folgende neue Formen:

Gy.

K. H. Zahn: *Hieracotheca europaea*. Centuria VI. Ára — Preis 40 Mark.

Megjelent. — Erschienen.

KAULFUSS I. S. (Nürnberg-Schweinau) cserekatalogusa. Különösen gazdag Amerikából, Ázsiából és Ausztráliából származó exotikus fajokban.

Jahreskatalog des Wiener botan. Tauschvereines (I. Dörfler, Wien III. Barichgasse 36); Liste générale des doubles Association pyrénéenne XXI année (L. Giraudias, Orléans, 2, rue de l'Arche de Noé)

Die Liste des Nürnberger Botanischen Tauschvereines (I. S. KAULFUSS (Nürnberg-Schweinau) Besonders reich an amerikanischen, asiatischen und australischen Arten.

Személyi hírek. — Personala Nachrichten.

Kineveztek:

DR. R. FALCK-ot a mykologia professorává a müncheni erdészeti akadémián: DR. FRUWIRTH K. cz. rk. professort a wieni technikai főiskolán a mező- és erdőgazdaságtan ny. rk. professorává.

DR. HÖHNEL K.-t a wieni techn. főiskolán a növénytan ny. r. professorát udv. tanácsossá; DR. LUERSSEN C.-t, a königsbergi egyetem nyug. professorát, titkos kormánytanácsossá.

DR. WILHELM K.-t, a wieni «Hochschule für Bodenkultur» botanika professorát, kitüntették a III. oszt. vaskoronarendel.

Magántanári képesítést nyert:

DR. JANCHEN ERVIN a wieni egyetemen a növényrendszer-tanra; DR. KRZEMIENIEWSKI S. a lembergi egyetemen növényélettanra és mezőgazdasági növénytanra; DR. KANNGIESZER F. a neuchatelei egyetemen a növénytanra.

Ernannt wurde:

DR. R. FALK zum Prof. der Mykologie an der Forstakademie in München; der tit. ausserord. Prof. an der Techn. Hochsch. in Wien Da. K. FRUWIRTH zum wirklichen ausserord. Professer der Land- und Forstwirtschaft.

DR. F. V. HÖHNEL, ord. Prof. der Botanik an der Techn. Hochschule in Wien zum Hofrat; DR. C. LUERSSEN, emer. Prof. d. Botanik an der Univ. Königsberg, zum Geheimen Regierungsrat.

Der ord. Prof. d. Bot. an d. Hochschule für Bodenkultur in Wien, DR. K. WILHELM, erhielt den Orden d. Eisernen Krone III. Klasse.

Habiliert hat sich:

DR. ERWIN JANCHEN an der Univ. Wien für system. Botanik; DR. S. KRZEMIENIEWSKI an der Univ. Lemberg für Pflanzenphysiologie und landw. Botanik; E. KANNGIESSER F. an d. Univ. Neuchatel für Botanik.

THAISZ LAJOS vetőmagvizsgáló állomási adjunktus «kísérletügyi állomásvezető» címet kapott.

DR. SZURÁK JÁNOS-t kinevezték a Magyar Nemzeti Muzeum segédőrévé.

L. v. THAISZ Adjunkt an der Samenkontrollstation erhielt den Titel eines «Leiters für Versuchsstation.»

DR. J. SZURÁK wurde zum Kustosassistenten an d. Ung. National Museum ernannt.

Meghalt. — Gestorben.

M. FERDINAND RENAUD.

A bryologiának egyik kiváló művelője meghalt Párisban 1910 május 6-án. — 1837. nov. 18-án születet Vesoulban; katonai szolgálatban töltött élete során Algírban megbetegedett, majd nyugdíjba ment és Monaco fejedelme commandansa lett 1892-ig, amikortól kezdve már csak a kedvelt studiumában élt. Munkás, eredményekben gazdag élete során a tudomány értékes művekkal ajándékozta meg, amelyek nemcsak egyes európai, hanem tropieus vidékek moháira is vonatkoznak (Eszak-Amerika; Madagascar és szomszédos szigetek, Congo, Canári-szigetek, etc.). Kiváló ama monographiája, amely a *Leucolonea* nemzetiségre vonatkozik, valamint a *Hypnum*-ok egyes sectiót fel dolgozó munkái. Több munkáját J. CARDOT, E. DELAMARE, DR. JEANBERNAT és M. STEPHANI társaságában tette közé. Eltékes exsiccatumokat is adott ki.

Der verdienstvolle Bryolog ist am 6. Mai 1910 in Paris gestorben. Er war am 18. Nov. 1837 in Vesoul geboren und verbrachte den grössten Teil seines Lebens beim Militär; durch eine in Algier geholte Krankheit in seiner Carrière verhindert, ging er in Pension und wurde dann zum Commandanten in Monaco ernannt. Seit 1892 lebte er aber ausschliesslich seinem Studium.

Er schrieb viele wertvolle wissenschaftliche bryologische Werke, welche sich nicht nur auf die Flora Europas, sondern auch auf jene tropischer Gegenden (Nord-Amerika; Madagasgar und die benachbarten Inseln, Congo, Canarische Inseln etc.) beziehen. Seine wichtigsten Arbeiten sind die Monographie der Gattung *Leucolonea* und *Hypnum* behandelnden wertvollen Abhandlungen. Er veröffentlichte mehrere Arbeiten unter Mitwirkung J. CARDOT's, E. DELAMARE's, DR. JEANBERNAT's und STEPHANI's.

Ausserdem gab er mehrere Exsiccataenwerke aus.

Nyilt egyenes jellemre, nagy-
lekűsége és szellemessége miatt
széleskörű rokonszenvvel vették körül.

Több speciesen kívül a *Renauldia* C. MÜLL. nemzettség
is megörökíti nevét.

DR. GRECESCU D. a bukaresti
egyetem nyug. professora, a
«Conspectul Florei României»
szerzője, október 20 án.

DR. GILLOT F. X. Autunban
f. é. okt. 18-án 67 éves korában.

BRACHET F. Rémondonban
(Franziaország).

DR. TREUB M. professor, a
buitenzorgi botan. kert egykori
igazgatója f. é. október 3-án
Saint-Raphaëlben (Franziaor-
szág), 58 éves korában.

DR. W. BURCKE Leidenben f.
é. szept. 24-én.

Renauld erfreute sich we-
gen seines Geistes, geraden,
offenen Charakters und seiner
Freigebigkeit einer grossen Be-
liebtheit.

Ausser mehreren Arten wird
die Gattung *Renauldia* C. MÜLL.
seinen Namen der Nachwelt
erhalten. G.

DR. DIMITRI GRECESCU em.
Prof. a. d. Univers. in Buka-
rest, Verfasser des «Conspectul
Florei României» (Bukarest
1898) am 20. Oktober 1. J.

DR. FRANÇOIS XAVIER GILLOT
in Autun am 18. Okt. 1. J. im
Alter von 67 Jahren.

FLAVIEN BRACHET in Rémol-
lon (Frankreich).

Prof. DR. M. TREUB, ehem.
Direktor des botan. Gartens
in Buitenzorg am 3. Okt. d.
J. in Saint-Raphaël (France),
im Alter von 58 Jahren.

DR. W. BURCKE in Leiden
am 24. Sept. d. J.

Corrigenda.

M. B. L. 1910. Nr. 10/12,
p. 366, legelső sorban Choč-
dolomit helyett Muran-mész
irandó.

Ung. Bot. Bl. IX. 1910 Nr.
10/12, p. 373, 7. Zeile von
oben anstatt Choč-dolomit lies:
Muran-Kalk.

Kérelem a tisztelet munkatársainkhoz.

Tisztelettel felkérjük t. munkatársainkat, hogy kézirataikban
minden latin növénynevet *egyszer*, minden szerző nevét s egyáltalában a személyneveket *kétszer* aláhúzni sziveskedjenek.

A szerkesztőség.

Wir ersuchen unsere geehrten Herren Mitarbeiter, in ihren
Manuskripten die lateinischen Pflanzennamen *einmal*, die Autoren-
Namen aber *zweimal* zu unterstreichen. Die Redaction.

A budapesti m. kir. állami vétőmagvizsgáló állomás kiadásában megjelenő:

Magyar füvek gyűjteménye

ezimű gyűjteményből megjelent a IV., V. és VI. kötet egyenkint 50 számmal); kivánnatra prospektust és tartalomjegyzéket küld a nevezett intézet (II. ker., Kis Rókus-uteza 11/b).

Ára: a herbarium-kiadásnak

belföldön 10 kor. — fill.
külföldön 12 kor. 50 fill.
(esomagonkint)

a könyvalakú kiadásnak

belföldön 30 kor. — fill.
külföldön 35 kor. — fill.
(kötetenkint,

a szállítási költségen kívül.)

Von dem im Verlage der kön. ung. Samenkontrol-Station in Budapest unter dem Titel:

Gramina hungarica

erscheinenden Exsiccaten-Werkes ist nunmehr auch Band IV, V und VI (à 50 Nummern) erschienen. Prospekt und Inhaltsverzeichniss sind beim genannten Institute (II. Bez., Kleine Rochusgasse 11/b) erhältlich.

Preis: der Herbarausgabe im

Inlande 10 Kron. — Hell.
Auslande 12 Kron. 50 Hell.
(pro Fasikel)

der gebundenen Ausgabe im

Inlande 30 Kron. — Hell.
Auslande 35 Kron. — Hell.
(pro Band,
ausser den Transportspesen.)

Az előfizetéseket (**egész évre belföldön 10 kor., külföldön 11 kor. 44 fill.**) s kéziratokat kérjük a lap kiadójának ezimére (Dr. DEGEN Árpád, Budapesten, VI., Városligeti fasor 20/b. sz. a.) küldeni.

Praenumerationen (**ganzjährig für das Inland 10 Kronen, für das Ausland 11 Kronen 44 Heller**) und Manuskripte bitten wir an den Herausgeber des Blattes (Dr. A. v. DEGEN, Budapest, VI., Városligeti fasor 20 b.) zu adressieren.

ZOBODAT - www.zobodat.at

Zoologisch-Botanische Datenbank/Zoological-Botanical Database

Digitale Literatur/Digital Literature

Zeitschrift/Journal: [Ungarische Botanische Blätter](#)

Jahr/Year: 1911

Band/Volume: [10](#)

Autor(en)/Author(s): Anonymous

Artikel/Article: [A k. m. term. tud. Társulat növénytani szakosztályának
1910. évi november hó 9-én tartott ülése. — Sitzung d. botan. Sektion
d. Königl. Ung. Naturwiss. Gesellschaft am 9. November 1910.etc. 98-
106](#)